

PROP DE VOSALTRES

La devoció mariana al mes de maig

Tradicionalment el mes de maig ha estat sempre per als cristians relacionat amb Maria, la Mare de Déu. Algunes generacions recorden i enyoren les seves constants referències en les pràctiques piadoses. Actualment els cristians i especialment els catequistes procuren que nens i joves tinguin una gran devoció a la Mare celestial, i els situen davant la seva imatge perquè la coneguin, demanin la seva intercessió, l'estimin cada dia més, i la segueixin com a model de confiança en Déu i de disposició servicial als germans.

Moltes advocacions marianes tenen en aquests dies la seva celebració, i em sembla de justícia dedicar aquest comentari setmanal a fomentar la devoció a la Mare de Déu, com un mitjà per a què els cristians, en la seva vida diària, recerquin la santedat. Us recordo que tots els sants, la biografia dels quals hem conegut i admirat, són grans devots de la Mare de Déu. Amb la seva proximitat materna, la lectura de la Paraula i la participació en l'Eucaristia podien ser forts en la seva lluita diària contra el mal, proveïts de la bondat del seu Fill. Feu la prova amb el santoral de l'Església i obtindreu grans i agradables sorpreses. La Mare de Déu ha estat un gran suport per a la radical decisió dels màrtirs, una excepcional saviesa per als sants pares i doctors de l'Església, una sublim eloqüència per als predicadors i catequistes, així com un suport indiscutible per als fundadors d'ordres i congregacions.

Us aconsello que dediqueu uns minuts diaris a tornar a llegir els passatges bíblics on apareix la Mare de Déu. Que ningú digui, com a excusa, que són de sobres coneguts o que avorreix la seva lectura repetida. Proveu una vegada més l'acostament als textos. Us donarà pau interior i us empe-

nyerà a imitar les actituds de la Mare: confiada a l'Anunciació, caritativa en la Visitació, divinament bolcada en la Nativitat, alegre a la Presentació, orant en la fugida a Egipte, deixeble del seu Fill al temple, intercessora en les noces de Canà, complidora de la voluntat de Déu, acceptant el sofriment en la passió i al peu de la Creu, joiosa en la Resurrecció i eclesial a la Pentecosta. Massa gran per a tot cristià.

Anoto alguns títols coneguts que s'apliquen a la Mare de Déu, que us permetran centrar la vostra pregària i manifestar tendresa en les vostres relacions fraternals: Immaculada, Mare de la Reconciliació, Mare de la Llum i de la vida, Font de Salvació, Causa de la nostra alegria, Model de culte veritable, Salut dels malalts, Mare de Misericòrdia, Auxili dels cristians, Mediadora de la Gràcia, Consol dels afligits, Reina de la Pau, Porta del Cel. I moltes altres més expressions que vàreu aprendre a les lletanies del Rosari. No les oblideu.

Acabo amb una petició dirigida a la Dona i Mare de tots, i que comparteixo amb tots vosaltres. Que atengui especialment les dones que tant pateixen en aquests moments de la història. Prego per les dones maltractades i assassinades en els àmbits domèstics, per les mares solteres, per les nenes víctimes del tràfic i de la prostitució, per la discriminació femenina en gran nombre de països, per les desigualtats entre homes i dones en la nostra societat, per les mares que no poden evitar la mort dels seus fills degut a la fam, la falta de medicaments, els actes de terrorisme o les mateixes cruels i interminables guerres.

Agraïu a la vostra Mare del Cel la fortalesa i la constància de la vostra mare terrenal, la seva tendresa i el seu servei en l'educació de virtuts.

Protegeix, Mare, a tantes dones que et necessiten i sol·liciten la teva ajuda!

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Xerrada de Mn. Víctor Espinosa a l'IES Joan Oró

El passat 7 d'abril, la Delegació de Missions del Bisbat de Lleida va organitzar una xerrada amb el títol «La missió aquí i allà» a l'IES Joan Oró de Lleida, dirigida a joves de 4t d'ESO.

Va ser impartida per Mn. Víctor Espinosa, rector de la parròquia d'Alpicat, qui va donar el seu testimoni del què significa el servei pastoral missioner a d'altres països i el què significa aquí.

Mn. Espinosa va pertànyer a la societat de vida apostòlica «Congregació de la Missió», més coneguda amb el nom de «Pares Paül's». I la seva missió, entre 1991 i 2003, va ser a València, Madrid, Canàries, Hondures i Nova York, amb les comunitats hispanes de Brooklyn. Els joves es van interessar per la feina de Mn. Víctor a la República d'Hondures.

En l'actualitat, Mn. Víctor és secretari general i canceller del Bisbat.

CERCA DE VOSOTROS

La devoción mariana en mayo

Tradicionalmente el mes de mayo ha sido para los cristianos un mes relacionado con María, la Madre de Dios. Algunas generaciones recuerdan y añoran sus constantes referencias en las prácticas piadosas. Actualmente los cristianos y especialmente los catequistas procuran que niños y jóvenes tengan una gran devoción a la Madre celestial, y los sitúan ante su imagen para que la conozcan, pidan su intercesión, la quieran cada día más, y la sigan como modelo de confianza en Dios y de disposición servicial a los hermanos.

Muchas advocaciones marianas tienen en estos días su celebración, y me parece de justicia dedicar este comentario semanal a fomentar la devoción a la Virgen como un medio para que los cristianos, en su vida diaria, busquen la santidad. Os recuerdo que todos los santos, la biografía de los cuales hemos conocido y admirado, son grandes devotos de la Virgen. Con su cercanía materna, con la lectura de la Palabra y la participación en la Eucaristía podían ser fuertes en su lucha diaria contra el mal, perrechados de la bondad de su Hijo. Haced la prueba con el santoral de la Iglesia y obtendréis grandes y agradables sorpresas. La Virgen ha sido un gran apoyo en la radical decisión de los mártires, una excepcional sabiduría para los santos padres y doctores de la Iglesia, una sublime elocuencia para los predicadores y catequistas, así como un apoyo indiscutible para los fundadores de órdenes y congregaciones.

Os aconsejaría que dediquéis unos minutos diarios a volver a leer los pasajes bíblicos donde aparece la Virgen María. Que nadie diga, como excusa, que son de sobra conocidos o que aburre su lectura repetida. Probad una vez más el acercamiento a los textos. Os dará paz interior y os empujará a imitar las actitudes de la Madre: confiada en la Anunciación, caritativa en la Visitación, divinamente volcada en la Natividad, alegre en la Presentación, orante en la huida a Egipto, discípula de su Hijo en el templo, intercesora en las bodas de Caná, cumplidora de la voluntad de Dios, aceptando el sufrimiento en la pasión y al pie de la Cruz, gozosa en la Resurrección y eclesial en Pentecostés. Demasiado grande para todo cristiano.

Anoto algunos títulos conocidos que se aplican a la Virgen que os permitirán centrar vuestra oración y manifestar ternura en vuestras relaciones fraternales: Inmaculada, Madre de la Reconciliación, Madre de la luz y de la vida, Fuente de Salvación, causa de nuestra alegría, Modelo de culto verdadero, Salud de los enfermos, Madre de Misericordia, Auxilio de los cristianos, Mediadora de la Gracia, Consuelo de los afligidos, Reina de la Paz, Puerta del Cielo. Y muchas otras más expresiones que aprendisteis en las letanías del Rosario. No las olvidéis.

Termino con una petición dirigida a la Mujer y Madre de todos, y que comparto con vosotros. Que atienda especialmente a las mujeres que tanto sufren en estos momentos de la historia. Ruego por las mujeres maltratadas y asesinadas en los ámbitos domésticos, por las madres solteras, por las niñas víctimas del tráfico o de la prostitución, por la discriminación femenina en gran número de países, por las desigualdades entre hombres y mujeres en nuestra sociedad, por las madres que no pueden evitar la muerte de sus hijos a causa del hambre, la falta de medicamentos, los actos de terrorismo o las mismas crueles e interminables guerras.

Agradeced a vuestra Madre del Cielo la fortaleza y la constancia de vuestra madre terrenal, su ternura y su servicio a la educación de virtudes.

¡Protege, Madre, a tantas mujeres que te necesitan y solicitan tu ayuda!

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

70è aniversari de la Romeria de Lleida a Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar, la tarda del 20 d'abril a l'Acadèmia Mariana de Lleida, un acte commemoratiu que va portar per títol «70 anys de romeries a Montserrat, records i vivències».

El col·loqui va estar moderat pel president de la Confraria, Josep Estruch. A l'acte hi van participar els fidels confreres i protagonistes de les romeries a Montserrat, el consiliari de la Confraria, Mn. Xavier Batiste, i la seva vicepresidenta, Teresina Llop, així com els membres de la Junta, Maria Mercè García i Amadeu Bonet.

Durant la sessió es van projectar imatges antigues i actuals d'aquests 70 anys d'història, que van fer reviure vivències i records de les primeres i més històriques romeries, fins a la darrera de l'any 2016. Es féu així memòria de com, després de la refundació de la Confraria l'any 1946, la primera romeria a Montserrat fou per la Pasqua de Pentecosta, entre els dies 28 de maig i l'1 de juny de 1947, amb un total de 170 romeus. Des de llavors, cada any s'ha anat repetint el pelegrinatge a Montserrat.

Fins als anys seixanta calia agafar el tren a Lleida i, en arribar a Monistrol, acomodar-se al cremallera, amb el qual tot resant el rosari i cantant cançons pietoses s'arribava a la plaça del Mo-

nestir. Montserrat ha estat sempre un lloc de pelegrinatges i un referent per a milers de lleidatans que durant aquests darrers 70 anys hi han pujat en romeria.

L'acte va ser motiu alhora de recordança dels mossens que han estat els consiliaris de la Confraria. El primer d'ells va ser el canonge Mn. Ramon Espasa, al qual substituï Mn. Màrius Rodrigo, tots dos ja traspassats. L'actual és Mn. Xavier Batiste.

Tanmateix es va fer memòria dels seus antics presidents, Joaquim Colell i Manel García Sarra-mona, animadors de la romeria durant molts anys.

La 70a Romeria a Montserrat, que tindrà un caràcter extraordinari i commemoratiu, es farà enguany del dia 7 al 14 de juliol.

S'obren les inscripcions per al 32è Pelegrinatge diocesà a Lourdes

Magnificat: El Senyor va fer en mi meravelles» és el lema d'aquest any del pelegrinatge a Lourdes, que tindrà lloc del 29 de juny al 2 de juliol. Des del passat 10 de maig les persones interessades en aquesta sortida espiritual ja poden fer les inscripcions a l'Acadèmia Mariana.

Les inscripcions es podran fer fins al 8 de juny, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), els dimecres i dijous, de 18 a 20 hores. Des de l'organització proposen dues opcions: una de quatre dies, amb un cost de 225 o

245 euros (segons l'hotel escollit), i una altra de cap de setmana, per 90 euros. Se sortirà del Camp d'Esports el dijous 29 de juny, a les 6.45 hores, i està prevista l'arribada a Lleida el diumenge, a les 20.30 hores. Pels qui només marxin el cap de setmana, l'autocar sortirà del Camp d'Esports el dissabte, a les 6 del matí.

Aquest 32è pelegrinatge, que serà presidit pel bisbe Salvador, està organitzat pel Bisbat de Lleida, la delegació a Lleida de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i la Delegació Pastoral de Joves.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Estimats joves, no tingueu por de dir "sí" a Jesús amb tot l'impuls del cor, de respondre-li generosament i seguir-lo!» (8 d'abril).

@Pontifex: «Si el misteri del mal és abismal, la realitat de l'Amor de Déu que l'ha travessat i vençut és infinita» (12 d'abril).

@Pontifex: «És bo sortir dels nostres tancaments, perquè és propi del Cor de Déu desbordar de misericòrdia, fent vessar la seva tendresa» (13 d'abril).

@Pontifex: «Meditem amb estupor i reconeixement el gran misteri de la resurrecció del Senyor» (19 d'abril).

Trobada de la gent gran de la parròquia Sant Antoni M. Claret

Organitzada per Càritas Parroquial, el grup de gent gran de la parròquia Sant Antoni M. Claret de Lleida va celebrar la Pasqua el dijous 20 d'abril als locals parroquials. Un grup de 25 persones es van reunir per passar una tarda agradable i útil.

Va ser una trobada molt dinàmica en la que tothom va poder expressar la seva opinió. El tema va girar al voltant de Càritas. Els assistents van explicar les motivacions que els havien portat a col·laborar-hi com a voluntaris, que es podrien resumir així: «Jesús ens va interpel·lar, i com a resposta vam posar-nos a servir els altres». «I ho vam fer amb goig —van afegir— perquè a Càritas s'hi respira alegria, amor i fe.»

Alguns van fer una mica d'història, tot recordant els inicis amb els claretians P. Carles Masó i P. Josep Borrueu (al cel siguin). I aquí va sortir tot un ventall d'activitats: recollir estris de neteja per a la campanya de temporers, repassar i cosir roba a Troballes, fer companyia a alguns avis que es troben sols, preparar lots de Nadal per a famílies necessitades, etc. Van fer esment de com s'han anat adaptant als temps, passant d'una tasca merament assistencial a una altra de promoció i formació. Van començar a col·laborar, ara fa quaranta anys, en les conferències de Sant Vicenç de Paül, per a després passar a Càritas.

Tot seguit, el P. Vilarrubias va explicar un conte per treure'n un ensenyament: Jesús es fa present quan ens reunim en el seu nom. De manera espontània es va passar a un col·loqui sobre diversos temes, destacant el de les aparicions de Jesús ressuscitat. El P. Vilarrubias va atendre cadascuna de les preguntes que se li feren.

No van faltar les cançons ni les poesies. Per últim, els assistents van menjar melindros amb la deliciosa xocolata que, com sempre, prepara la Teresita Gil. Com a record de la trobada es va regalar a cada persona una útil bossa plegable.

Conxita López Torres

Càritas parroquial d'Artesa de Lleida promociona el comerç just

Les voluntàries de Càritas parroquial d'Artesa de Lleida van promoure, el passat 8 d'abril, el comerç just. Va ser en el marc d'unes jornades esportives celebrades a la població. Durant tota la jornada van explicar en què consisteix el comerç just i d'on vénen els productes exposats en una paradeta.

El comerç just es promou des de Càritas, en el seu programa d'economia social i solidària, i vol demostrar que un comerç més just és possible. Es tracta de pagar un preu just al treballador, amb el qual pugui cobrir les seves necessitats i les de la seva família, respectant el medi ambient i els drets humans.

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (I)

Fins fa pocs decennis, ser cristià era el més habitual en el nostre país i els processos de socialització religiosa introduïen nens, adolescents i joves en una cosmovisió compartida per la societat de manera gairebé natural. Avui però, l'opció cristiana, més que ser una resposta a una actitud de recerca, és per a molts homes i dones, especialment per a les generacions més joves, una vertadera novetat. Una gran majoria d'ells no han estat catequitzats i desconeixen els relats, les paràboles i les ensenyances de Jesús. Això obre noves possibilitats i horitzons.

No hi ha una raó conclouent per esdevenir cristià. Si hi fos, tot ésser humà que exercités el seu pensament arribaria a la conclusió que és l'únic mode d'orientar la seva existència, però el cas és que en el món, ara i en el passat, hi ha éssers humans lúcids, intel·ligents i sensibles que no han fet aquesta opció tot i conèixer-la, tot i poder-la articular vitalment.

La llibertat és la condició bàsica i ineludible de la fe. La fe és la resposta afirmativa a una vocació interior. Reconec figures, persones, mediadors que m'han desvetllat aquesta fe, des de ben petit, que m'han ajudat a descobrir aquesta Presència interior, però cap d'ells ha estat decisiu, perquè la crida és interior i no exterior. Aquesta Força no és una ventada que tot ho arrossega; és com un oratjol que bufa. Puc respondre afirmativament o negativament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- ▶ **Dilluns, 15 de maig.** A les 12.30 h, confirmacions a la pquia. de la Nativitat de la Mare de Déu (Juncosa).
- ▶ **Divendres, 19 de maig.** A les 19.30 h, taula rodona a l'IEI «Romeria. Camí cap a on i per a què?», a càrrec de Mn. Ramon Prat i el P. Joan M. Mayol, rector del monestir de Montserrat i responsable de romeries. / A les 20 h, confirmacions d'alumnes del col·legi de Santa Anna a la parròquia de Sant Llorenç.
- ▶ **Dissabte, 20 de maig.** Visita Pastoral a Ivars de Noguera. / A les 20 h, confirmacions a la parròquia de Sant Ignasi.
- ▶ **Diumenge, 21 de maig.** Visita pastoral a Alfarràs.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113b / Jo 14,21-26]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i màrtir; santa Joana de Les-tonnac, rel. viuda, fundadora Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607).

16. □ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Santa Gemma Galgani, rel. passionista; sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ **Dijous** [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; *Tarragona*: sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, religiós caputxí.

19. □ **Divendres** [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. *Tarragona*: ■ Sant Joan I, papa i mr.; sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès),

fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ **Diumenge vinent**, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8.14-17 / SI 65 / 1Pe 3,15-18 / Jo 14,15-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

Diumenge V de Pasqua

COMENTARI

Busqueu set homes plens d'Esperit Sant i de seny

Augmentava el nombre dels creients: hi ha tensions i han d'intervenir els Dotze, garants de la unitat en fidelitat a Crist.

En la distribució diària d'ajuda als pobres, les viudes dels immigrants de llengua grega no eren ateses.

Criteri d'actuació: *No estaria bé que els Dotze deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda.*

Així per organitzar la distribució diària d'ajuda als pobres, busqueu set homes plens d'Esperit Sant i de seny: ni amb seny humà però sense Esperit Sant ni amb suposat Esperit però sense seny.

Acosteu-vos al Senyor, la pedra viva: invitació segons Is 28,16 que prefigura Crist com la pedra angular, garantia de què el qui creu, no quedarà defraudat.

La 2a part de Jn combina els discursos de comiat (cp. 13-17) amb els relats de Passió i Resurrecció (cp. 18-21).

Als discursos de comiat Jesús ensenya en exclusiva als deixebles: en el fons està parlant el Ressuscitat, tot i que les paraules surten dels llavis del Jesús històric que vol precisar als seus més íntims el seu missatge.

Que els vostres cors s'asserenin: hi ha commoció per l'anunciada partença del Mestre i pel sentiment de fracàs en l'empresa a què els havia empès.

Per això la doble invitació: *confieu en Déu, confieu també en mi*. La confiança en Déu, que cal renovar i actualitzar cada dia és l'essència del Poble de Déu.

La gran novetat és la segona invitació: *Confieu també en Jesús*. Per què?

Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida: el Camí a recórrer de la Veritat que ho és per a ser viscuda i no només coneguda.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Timon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Escriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no vénen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas.

Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra.»

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos:

Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Sión una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?». Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aun mayores, porque yo me voy al Padre.»